

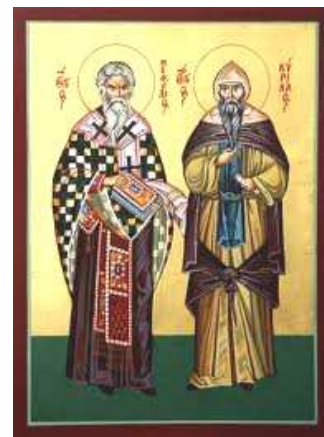

Pápež bl. Ján XXIII. Apoštolský list *Inde et primum*

Ctihodní bratia, pozdrav a apoštolské požehnanie!

Stalo sa viackrát od prvých mesiacov Našej pápežskej služby, a často prechádzal starostlivý a prostý hlas Našich zážitkov, že sme vyzývali veriacich v záležitosti živých a každodenných prejavoch úcty, aby sa obracali s veľkou horlivosťou k prejavom milosrdenstva nášho Pána voči jednotlivým dušiam, voči Cirkvi a voči celému svetu, ktorého je Ježiš Vykupiteľ a Spasiteľ. Máme na myslí úctu k Najdrahšej Krvi. Tá nám bola všítepená priamo v domácom prostredí, v ktorom rozkvitalo naše detstvo, a preto spomíname s živým pohnutím na **recitáciu Litánií k Najdrahšej Krvi**, ktorú naši predkovia konali v **mesiaci júl**. Pamätajúc na spásenosné napomenutie Apoštola: Dbajte na seba i na celé stádo, v ktorom vás Duch Svätý ustanovil za predstaviteľov, aby ste spravovali Božiu Cirkev, ktorú si získal svojou vlastnou krvou (Sk 20, 28), veríme, ctihodní bratia, že medzi starosťami našej pastierskej služby, hneď po bdelosti nad zdravou náukou, musí mať svoje privilegované miesto starostlivosť o rozvoj a rast zbožnosti v prejavoch kultu liturgického i súkromného. Preto sa nám zdá obzvlášť vhodné pripomenúť do pozornosti všetkých našich milovaných synov nezrušiteľnú súvislosť medzi dvojitou úctou, ktorá je tak rozšírená medzi kresťanským ľudom, totiž úctou k **Najsvätejšiemu Menu Ježišovmu** a jeho **Najsvätejšiemu Srdcu**, a onou úctou k **Najdrahšej Krvi** vteleného Slova, preliatej za mnohých na odpustenie hriechov... A tak isto vysoká a jednomyselná bola úcta najvyšších pastierov k tejto pobožnosti, v ktorej našli zafúbenie, najrôznejším spôsobom vysvetľovali jej podstatu, bránili jej legitimitu a vteliť ju do mnohých úradných aktov, ktorých korunou sú tri dôležité encykliky na túto tému. Ale tiež úcta k Najdrahšej Krvi, ktorej obdivuhodným propagátorom bol v minulom storočí rímsky kňaz svätý Gašpar Bufalo, ktorý pre ňu vydobyl zaslúžený súhlas a schválenie Apoštolskej stolice. S potešením si pripomíname, že z nariadenia Benedikta XIV. boli zostavené omšové texty a oficiom ku cti úctyhodnej Krvi Božského Spasiteľa a že Pius IX. na základe sľubu udeleného v Gaete rozšíril tento liturgický sviatok pre celú Cirkev. Konečne to bol Pius XI. blahej pamäte, ktorý v XIX. storočí vykúpenia pozdvihol tento sviatok na úroveň slávnosti prvého radu, aby tak povýšením liturgickej slávnosti sa zintenzívnena samotná úcta a vyliali sa tak na ľudstvo hojnejšie plody

vykupiteľskej Krvi. Nasledovali sme príklad našich predchodcov a k ďalšej podpore kultu **Najdrahšej Krvi obetovaného Baránka Ježiša Krista sme schválili Litánie** podľa poriadku stanoveného Svätou Kongregáciou pre obrady a vyzývame, aby sa recitovali v celom katolíckom svete, či už súkromne alebo verejne, a obdarili sme ich zvláštnymi odpustkami (AAS 1960, LIII. 420). Kiež tento nový prejav starostlivosti o všetky cirkvi, ktorá prislúcha najvyššiemu Kňazovi, prebudí v týchto ťažkých dobách s toľkými naliehavými duchovnými potrebami v dušiach veriacich presvedčenie o **trvalej, všeobecnej a najnaliehavejšej potrebe praktikovať tri menované formy úcty** (pozn. k **Najsvätejšiemu Menu Ježiš, k Najsvätejšiemu Ježišovmu Srdcu a Najdrahšej Ježišovej Krvi**). Keď sme sa teda priblížili k sviatku (pozn. 1. júl) v **mesiaci zasvätenému úcte ku Kristovej Krvi** (pozn. júl), cene za vaše vykúpenie, záruke spásy a večného života, **vyzývame veriacich k rozjímaniu na túto tému** a k častejšiemu sviatosťnému prijímaniu. Osvietenie spásenosnou náukou, ktorá pramení zo Svätých Kníh a nauky Otcov a učiteľov Cirkvi, **nech rozjímajú o nekonečnej hodnote tejto Krvi skutočne najdrahšej, cuius una stilla salvum facere totum mundum quit ab omni scelere** (veď jediná jej kvapka stačila, aby celého ľudstva hriech obmyla), ako Cirkev spieva s anjelským Učiteľom a ako múdro potvrdil náš predchodca Klement VI. **Zaiste nekonečná je hodnota Krvi Boha – človeka a nekonečná bola jeho láska**, ktorá ho primäla, aby ju prelieval na ôsmi deň po svojom narodení a potom zvrchovanou mierou v agónii v záhrade, pri bičovaní a korunovaní trnami, pri výstupe na Kalváriu a v ukrižovaní a konečne ju preliat z širokej rany v boku ako symbol tej istej **božskej Krvi**, ktorá **pramení zo všetkých sviatostí Cirkvi, a je preto nielen vhodné, ale nanajvýš nutné, aby jej preukazovali úctu a vďačnosť lásky všetci, ktorí boli znovu zrození v jej spásnych vlnách**. Je teda treba vzdávať Božskú poctu kalichu Krvi Nového zákona predovšetkým v okamihu pozdvihovania pri svätej omši a potom vo chvíli prijímania tejto Krvi vo svätom prijímaní, pretože táto Krv je nerozlučiteľne spojená s jeho Telom. V spojení s celebrujúcim kňazom môžu teda veriaci opakovať tie slová, ktoré on vyslovuje vo chvíli prijímania: „Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Hospodinove... Krv Pána nášho Ježiša Krista nech chráni moju dušu pre život večný. Amen.“

R: Budem t'a velebiť, Pane, pokorný Kráľ slávy.

- 1 Oslavovať t'a chcem,
Bože, môj kráľ, *
a tvoje meno velebiť navždy
a naveky.
- 2 Budem t'a velebiť každý deň
a tvoje meno chváliť
navždy a naveky.
R.
- 3 Milostivý a milosrdný je Pán,
zhovievavý a veľmi láskavý.
- 4 Dobrý je Pán ku každému *
a milostivý ku všetkým
svojim stvoreniam.
R.
- 5 Nech t'a oslavujú, Pane,
všetky tvoje diela *
a tvoji svätí nech t'a vebia.
- 6 Nech rozprávajú o sláve
tvojho kráľovstva *
a o tvojej moci nech hovoria;
R.
- 7 Pán je vo všetkých svojich
slovách pravdivý *
a svätý vo všetkých
svojich skutkoch.
- 8 Pán podopiera všetkých,
čo klesajú, *
a dvíha všetkých skl'účených.
R.

Múdrost' skrytá pred múdrymi

O svätom Tomášovi Akvinskom hovoria jeho životopisci, že sa už ako chlapec pýtal: „Čo je Boh?“ Všetci rodičia vedia, aké nekonečné bývajú otázky ich detí, keď sa začnú pýtať: „Čo je to?“, a osobitne keď sa začnú pýtať: „A prečo je to?“ Vtedy sa vedia pýtať naozaj donekonečna.

V človeku je túžba po poznaní, veď práve tým je človekom, že má schopnosť myslieť a prenikať do tajomstiev. Aj pred prvotným hriechom, keď rozum človeka nebol ešte zatemnený, tu bola táto túžba, aj vtedy bolo veľa nepoznaného. Inak by človeka nefascinovalo lákadlo poznania dobra a zla.

Evanjelium hovorí o radosti, v ktorej Ježiš doslova zajasal, keď objavil tých, ktorým Boh zjavil tie najhlbšie tajomstvá. Celá jedenásta kapitola Matúšovho evanjelia hovorí totiž o tom, ako ho ľudia nechápu: Ján Krstiteľ má o ňom pochybnosti; potom si Ježiš sťažuje na pokolenie svojich súčasníkov, ktorým nikto nevyhoví, lebo sú ako deti, čo sa nechcú zapojiť do žiadnej hry. Veľké mestá Korozain, Betsaida a Kafarnaum, ktoré mali možnosť počúvať jeho slová a vidieť množstvo jeho zázrakov, sa jeho posolstvu neotvorili. A farizeji a zákonníci, „profesionáli“ poznania, znalci Božieho zákona, boli akoby slepí aj pri čítaní samotného Písma. Pravda tak zostávala skrytá pred múdrymi a obozretnými.

Kardinál Špidlík sa na prednáškach s humorom a výstižne zvykol pýtať, kto bol prvým teológom. Jeho odpoveď znela – diabol, lebo bol prvý, kto hovoril o Bohu, a nie s Bohom. V tom je nebezpečenstvo vedy, aj teologickej, že bude chcieť prísť k Bohu len cestou myslenia a vlastného úsilia. Boh nie je Boh ideí, ale Boh srdca – Boh lásky a živej skúsenosti.

Múdri a obozretní hľadajú Boha múdreho a mocného. Maličkí stretávajú Božiu múdrost' a silu tam, kde naozaj je – v bláznovstve kríža a v slabosti Ukrižovaného. Boh nie je objekt, ktorého sa môže zmocniť naša múdrost' či inteligencia. On je dar, ktorý sa slobodne a v láske dáva tým, ktorí sú na to disponovaní – jednoduchým, chudobným, biednym, úbohým, dokonca neviestkam, mýtnikom a hriešnikom. Boh sa totiž zjavuje tomu, kto po ňom túži. Túži po ňom ten, kto ho potrebuje. A potrebuje ho ten, kto si uvedomuje, že je bez neho. Táto naša úbohosť, „bezbožnosť“, je to, čo nás otvára bohatstvu, ktorým je on sám. Byť ako Boh, mať poznanie dobra a zla, ktoré chcel Adam ukradnúť, sa dá dosiahnuť jedine darom. Ježišova výzva, aby sme odložili zbytočnú námahu a preťaženie z úsilia dosiahnuť Boha vlastnou spravodlivosťou, je vlastne pozvaním nasledovať ho. Vykročiť za ním cestou tichého a pokorného srdca a cestou bláznovstva kríža je jediná cesta k pravej múdrosti.

Ján Víglaš

Minulú nedeľu sa konala pravidelná mesačná zbierka na potreby farnosti. Táto zbierka bola určená zvlášť na opravu a zreštaurovanie višuckej monštrancie. Na tento účel sa vyzbieralo 537,93 €. Členovia FER vyzbierali zo svojich vlastných prostriedkov 150 €. **Celkom 687,93 €.** Za Vaše milodary Vám vyslovujeme úprimné: „Pán Boh zaplatí!“

Ľudia sú čudní vtáci

Cez dovolenku im narastú krídla a vzlietnu. Čím lepšie dokážu lietať, tým ďalej chcú doletieť. Ďaleko od ich práce a od prostredia, v ktorom žijú. Čo hľadajú? Raj, ktorý vykresľujú prospekty cestovných kancelárií v tých najkrajších farbách. Čo nájdu? Drahé hotely, preplnené pláže, hodiny čakania, horúčavu, hluk.

Ľudia sú čudní vtáci. Znovu sa musia učiť žiť. Žiť a tešiť sa z jednoduchých vecí.

Stovky kilometrov neprinesú oddych. Keď niekto čaká celé hodiny v dopravnej zápche, bude len unavený, vyčerpaný a podráždený, Pritom vzdialenosť, ktorú treba prekonať, nie je vôbec taká veľká. Je to vzdialenosť medzi tvojím vonkajškom a tvojím vnútrom.

Ide o tvoje vnútro. Keď nie je pokoj v tvojom vnútri, nikde na svete pokoj a odpočinok nenájdeš. Ak máš vo svojom srdci pokoj a radosť, potom môžeš ísť, kam len chceš. Budú prázdniny.

Dovolenka! Vráť sa k pokoju, k sebe samému. Hľadaj ticho. Tu prebýva radosť, ktorá sa stratila v hluku.

Phill Bosmans „Daruj úsmev“

Sväté omše v 14. týždni cezročného obdobia - (A)

4.VII. pondelok « Missa Tridentina »

18.00 Za Ľ. Jána

5.VII. utorok Svätých Cyrila a Metoda, Slovaných vierozvestov - Slávnosť

18.00 Za Ľ. Ludovíta a Bertu Plevčíkových a dcéru

6.VII. streda

18.00 Za Ľ. Štefana Hrdloviča (nedožitých 100 rokov)

7.VII. štvrtok

18.00 Za Ľ. Fabiána Jurčoviča

8.VII. piatok

18.00 Za Ľ. Jozefa Hrdloviča

9.VII. sobota

8.00 Za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 176 - 202

10.VII. 15.nedeľa cezročného obdobia - (A)

8.00 Za Ľ. Jozefa a Rozáliu Kulifajových

Lektori: Jelínková, Jurčovičová

10.00 Za Ľ. Annu Cellovú (30. deň)

Lektori: Fajkusová, Bublavá

Liturgický kalendár

4.VII. pondelok	sv. Alžbeta Portugalská
5.VII. utorok	sv. Cyril a Metod - Slávnosť
6.VII. streda	sv. Mária Goretti, panna a mučienica
7.VII. štvrtok	sv. Anton Mária Zaccaria, kňaz
8.VII. piatok	sv. Vilibald, biskup
9.VII. sobota	sv. Augustín Zhao Rong a spol.mučeníci

Slovo na dnes

Na fare okolo stien roky rastie vinič, ťahá sa na prvé poschodie a tu nad balkónom a medzi oblokmí len oberajú a strihajú. Prišiel nový kaplán, aby mal viac svetla, usekol vinič pri koreňoch. Je jeseň, tam hore na poschodí lístie opŕchlo, balkón drží drevo. Ty ho môžeš ošetrovať, strihať a tešiť sa na úrodu. Tak nejako je to aj s našou Cirkvou. Sotva niečo s námahou vybuduješ, príde druhý a usekne ti to pri koreni.

O čom premýšľa malý chlapec. Keby ma čert prenasledoval až hore do neba a ja by som utekal k Pánu Bohu, on by mi otvoril dvere, vošiel by som, pribuchol dvere a usekol by som čertovi ruku, mal by som hriech?

V lampe zhaslo svetlo. Najväčší zločin, čo sa mohol stať. Telo zdravé, mŕtvy duch. Svetidlo bez prúdu. Žiarovka, v ktorej stačí prestrihnúť jediné malinké vlákienko. Žena, veľká katolíčka ho opustila, žil v takej komore mŕtvy u sestry, ktorá sa o neho roky starala. Ako málo stačí na zabitie človeka. Zlá rada, jed, čaj alebo liek.

Navštívil som starenku, už nevládnú chodiť. Kruh rokov sa uzatvára. Sedí doma a modlí sa, na bielom obruse ošúchaná krížová cesta.

- Pán farár, ja sa túto krížovú cestu modlím denne od toho dňa, čo som počula tú hroznú správu.

- Akú?

- No, že ste mali od nás odísť.

Keď ma pýtajú takýmito lanami, odtiaľto sa ľahko nepohnem.

Rodičia, veľkí funkcionári, stále študujú, malú S. dali babke, aby mali viac času pre seba a pre plnenie úloh.

Trojročná S. rastie u babky, občas ju berú domov. Babka je veriaca ako skoro všetky babky, vodí S. do kostola a vychováva ju. Ona o tom doma nesmie hovoriť.

Otec v Redute slávnostne promuje. V prvom rade sedí manželka, S., babka a rodina. Za zvukov organa ide slávnostný sprievod - profesori, rektor, asistenti. S. naraz vie, čo má urobiť. Vystúpi na voľne miesto, pekne pokľakne a prežehná sa.

Istý šofér mal zaujímavú furmanku. Poslali ho na ÚV aby išiel do služby. Viezol súdružky do okresu na kontrolu religiozity. Súdružky chodili po školách, po NV a všade hlásali, ako treba pracovať, aby deti nechodili do kostola a na vyučovanie náboženstva.

Keď sa vracali po diaľnici, jedna z nich sa zohla a zbadala, že šofér má na palubnej doske dosť veľký kríž, aké kedysi bývali na starých ružencoch.

A toto tu čo máte?

A čo je vás do toho?

Bolo po reči. Len mlčali a každý si myslel svoje.

Staré katolícke rodiny ako nám zlyhávajú. Otec sa so šiestimi deťmi doma na kolenách denne modlieval a deti všetky odišli do mesta a keď mu prišli na pohreb, ani jedno nevie ústa otvoriť, ani jedno nešlo ku sviatostiam. Prinesú drahé vence, oblečú čierne šaty a farára počúvajú, ako keby rozprával neznámou rečou. Do akej doby ideme?

Za jednu generáciu sa to zmenilo naopak. Ak to takto pôjde ďalej, človeka, ktorý odpadne, si uctia ako keď psa alebo mačku prejde auto. Ak modlitba je jediná minca, ktorá platí a vy už jej nebudete schopní, máte sa načakať!

Svätá omša večer pre regrútov. Prišiel jediný. Nový dôkaz frustrácie prijímania, birmovky, náboženstva. Tam ho zobrali, vymyli mozog a chlapec sa vrátil ako ateista. Ani nie tak presvedčený ako hlúpy. Mamka plače, babka lamentuje, len ja poznám zákonitosť, ktorá je neúprosná ako katova sekera. Regrúti sú príkladom toho, kde sa končí naše náboženstvo.

Tridsiati chodia opití po dedine, tridsiati rukujú, len jeden prišiel, ktovie, či ho nevystřčila mama.

Anton Srholec „Ako čerstvý chlieb“ výber

XIX. Ježiš –budúcnosť apoštolov i moja

Prosba: Pane. chcem si uvedomiť, že bez teba sa nedá žiť.

1. „Hľa, posielam vás ako ovce medzi vlkov. Budte leda opatrní ako hady a jednoduchí, ako holubice. Chráňte sa ľudí, lebo vás vydajú súdom, budú vás bičovať vo svojich synagógach a pre mňa vás budú vláčiť pred vládarov a kráľov, aby ste vydali svedectvo im aj pohanom. Ale keď vás vydajú, nestarajte sa, ako a čo budete hovoriť, lebo v tú hodinu vám bude dané, čo máte povedať. Ved' to už nie vy budete hovoriť, ale Duch vášho Otca bude hovoriť vo vás.“ (Mt 10, 16-20)

2. Budúcnosť apoštolov, ako o nej hovorí Ježiš, sa javí ako bezvýhodisková a nezávideniahodná. Platí to vtedy, keď sa dívame na ovce a vlkov, keď sa pozeráme na prenasledovanie, vláčenie pred súdy, bičovanie, na to, ako je človek vydávaný napospas svojvôli mocných tohto sveta. Ježiš však vyzbrojuje svojich apoštolov príslubom svojho Ducha, ktorý bude s nimi a ktorý ma moc meniť naše bezvýhodiskové situácie. Chce, aby apoštolí nestavali na sebe samých, ale na Duchu pravdy a lásky. Ježiš nevidí apoštolov ako mocných pánov tohto sveta, ale ako mužov silných vierou, pokorou a láskou. Ježiš nezabezpečuje apoštolom ľahkú budúcnosť, pohodlie, ale dáva im príslub Ducha, aby vedeli vydávať svedectvo.

3. Žijeme vo svete reklám, vo svete, ktorý si ľudí získava rozličnými výhodami. Ježiš sa však prihovára ku nám tak ako k apoštolom. Ani nás si nezískava lacnou reklamou. Aj ja môžem mať strach z Ježišových slov. Musím sa však vedieť pozrieť pravde do očí. V ťažkej a náročnej požiadavke jeho slova môžem skontrolovať svoju nezištnosť a úprimnosť svojho záujmu, svojej služby, svojej viery a lásky.

Chcem ísť za Ježišom, aj keď to bude tvrdá cesta? Nehľadám svoje výhody? Nemám ku všetkému iba výhrady? Nedôverujem iba sebe? Nerobím si všetko iba po svojom? Nie som plný seba samého, svojej vôle, svojich vášni, svojho cieľa, svojich predstáv? Ako to na mňa pôsobí, keď mi Ježiš hovorí: „Budeš to mať ťažké?“ Odradí ma to? Neunikám pred nim? Verím príslubu jeho Ducha?

Záver:

Môj Bože, milovať ťa chcem, tak veľmi, jak to vládzem len. Chcem sa stať tvojou korisťou, spútaj ma láskou svojich slov.

Jozef Šuppa SJ „Pán ma povolal“

VĎAČNOSŤ

Učiteľka požiadala svojich prváčikov, aby namaľovali niečo, za čo by sa chceli Pánu Bohu poďakovať. Myslela, že deti z chudobných štvrtí málo ďakujú za to, čo majú. No vedela aj to, že skoro všetky by najradšej maľovali koláče alebo stoly pripravené na hostinu.

Prekvapil ju výkres, ktorý jej odovzdal malý Toni. Bola to jednoduchá, detsky nakreslená ruka.

Čia ruka to bola?

Trieda bola týmto obrazom očarená. „Podľa mňa je to ruka Božia, ktorá nám dáva jesť,“ povedalo jedno dieťa. „Je to ruka roľníka,“ povedalo druhé, „lebo chová kuriatka a pripravuje zemiacky na opekané hranolky.“

Ako tak deti kreslili, učiteľka sa sklonila nad Toniho lavicu a spýtala sa ho, komu tá ruka patrí. „Je to tvoja ruka, učiteľka,“ zašepkalo dieťa.

Spomenula si, že každý deň po vyučovaní chytila Toniho za ruku a vyprevadila ho k dverám. Toni bol najmenší. Vyprevádzala tak aj iné deti. Pre Toniho to však znamenalo veľa.

Myslel si niekedy na silu svojej ruky?

Malí by sme sa naučiť zachovávať „príkázania domácej panej“.

Keď ráno vstaneš... daj si všetko do poriadku.

Keď sa vyzliekaš... zaves si to.

Keď sa naješ... odlož všetko do drezu.

Keď ideš hore... zatvor za sebou dvere.

Keď otváraš... aj zatvor.

Keď niečo vyprázdiš... napln to.

Keď niekto zazvoní... odpovedz.

Keď mačka mraučí... daj jej jesť.

Keď niekto plače... prejav mu lásku.

Bruno Ferero „Niekedy stačí jeden slnečný lúč“

veriacimi.

Prvou časťou (vv. 25-26) je Ježišova modlitba vďaky vzdávania svojmu Otcovi, „Pánovi neba a zeme“. Výraz „nebo a zem“ sa používa na označenie celého stvorenstva. Božie panstvo je absolútne a rozprestiera sa na celý vesmír. Tento opis Boha veľmi dobre slúži Ježišovmu zámeru. Prichádza krátko po tom, ako hovoril o skeptikoch, ktorí odmietajú veriť jemu alebo jeho poslaniu (vv. 20-24). Vrávi, že sami seba nemôžu priviesť do neba. Inými slovami, vstúpiť do neba možno iba vierou v neho.

Viera v Boha je dar, ktorý nám zjavil Boh sám. Nezakladá sa na našom vzdelaní alebo schopnosti učiť sa. Neučení ľudia môžu veriť v Boha, zatiaľ čo ľudia, ktorých svet považuje za inteligentných a múdrych, nemusia o Bohu vedieť vôbec nič. Nasledujúci verš vyjadruje jedinečný vzťah medzi Bohom Otcom a Bohom Synom, Ježišom. Obaja sa navzájom dokonale poznajú. Otec dal všetko Synovi. V prvom odseku to bol Otec, ktorý zjavoval. V tomto odseku je to Ježiš, ktorý zjavuje Otca. Ježiš vyhlasuje, že poznanie Otca závisí celkom od Syna. Ježiš si vyberá, komu zjaví toto poznanie; je to dar, ktorý dáva. Nikto tak nemôže predstierať, že má toto poznanie Otca bez Ježišovej pomoci.

V treťom odseku (verše 28-30) Ježiš pozýva všetkých, ktorí sú unavení z nesenia ťažkého bremena, aby prišli k nemu, pretože im ponúka odpočinok. Pozýva ich, aby vzali na seba jeho jarmo. Jarmo predstavuje učenie, ktoré dáva učiteľ svojim žiakom. V doslovnom zmysle sa jarmo používa na zaistenie dvoch zvierat, aby pracovali spoločne pod vedením pána. Tento obraz tak odкрýva skutočnosť, že ide o Ježiša a jeho učeníci majú nasledovať jeho slová. Ježiš však sľubuje, že nás bude viesť jemne a pokorne a že náklad bude ľahký.

MEDITÁCIA:

Ktoré slová týchto veršov sa vás najviac dotýkajú?

Prijali ste „jarmo“ nasledovania Ježiša? Považujete toto jarmo za ľahké a príjemné?

Našli ste odpočinok v nasledovaní Ježiša?

Viete prísť na nejaké príklady, ktoré zobrazujú Ježišovu jemnosť a pokoru?

Uvažujte nad úžasnou mocou Boha - Pána neba a zeme. Akú odpoveď mu dáte?

MODLITBA

Slovami Ž 145 ďakujte a chváľte Boha za jeho súcit, milosrdenstvo a vernosť.

Počas tohto rozjímania ste možno o kúsok viac spoznali Otca. Možno ste však objavili oblasť, ktorej by ste chceli rozumieť viac. Proste Boha, aby vám pomohol rozumieť a dal vám milosť, ktorou si vás pritiahne bližšie k sebe.

KONTEMPLÁCIA:

„No vy nie ste v tele, ale v duchu, ak vo vás prebýva Boží Duch“ (Rim 8,9).

Ak nasledujeme Ježiša, dáva nám Ducha Svätého, ktorý nám pomáha žiť v poslušnosti Ježišovmu jarmu. Rozjímajte ďalej nad textom Mt 11,27-30. Dovoľte týmto slovám, aby vám zostúpili do srdca a proste Ducha Svätého, aby k vám hovoril a viedol vás.

www.fara.sk/vistuk

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku

Lectio divina Ježišovo jarmo

Mt 11,25-30

²⁵Vtom čase povedal Ježiš: Velebím Ťa, Otče, Pán neba a zeme, že si toto skryl pred múdrymi a rozumnými, a zjavil si to tým najmenším. ²⁶Áno, Otče, tak sa ti to zaľúbilo.

²⁷Všetko mi odovzdal môj Otec. Nikto nepozná Syna, iba Otec a ani Otca nepozná nikto, iba Syn a ten, komu to chce Syn zjaviť. ²⁸Podte ku mne všetci, ktorí sa namáhate a ste preťažení a ja vám dám odpočinúť. ²⁹Vezmite na seba moje jarmo a učte sa odo mňa, lebo som tichý a pokorný srdcom, a nájdete odpočinutie pre svoje duše. ³⁰Veď moje jarmo je príjemné a bremeno ľahké.

Ďalšie čítania: Zach 9,9-10; Ž 145,1-2.8-11.13-14; Rim 8,9.11-13

ČÍTANIE:

Hoci je tento úryvok krátky, obsahuje tri odlišné časti: verše 25-26, verš 27

Za verše 28-30. Môžeme sa nazdávať, že Matúš spojil tieto Ježišove slová, aby zdôraznil jednu jedinú myšlienku. Chcel, aby sme videli Ježišov hlboký vzťah s Bohom Otcom a s